

Barbara Maciukiewicz-Czarnecka

Skiwy Małe, woj. białostockie. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 17, 174-175

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz stwierdzono brak warstwy kulturowej bądź jakiegokolwiek jej śladów. Palenisko posiadało kształt wydłużony o rozmiarach 1,5 x 1 m., w profilu regularny, soczewkowaty, o największej wypłnieniu 0,2 m. Konstrukcję obiektu stanowiły lupane kamienie nie tworzące zwartej kopułki. Wypłnienie charakteryzowało się intensywnie oszarym zabarwieniem z licznymi węglami drzewnymi. Na dnie paleniska zlokalizowano dwa naczyńka gliniane, zachowane częściowo. Inwentarz ruchomy stanowiły dość liczne fragmenty naczyń, przepalona kośka zwierzęca oraz ozdoba przedmiotu żelaznego.

Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala wstępnie datować palenisko na wiek IX/X.

Tegoroczny sezon wykopaliskowy w Radzikowie dostarczył nowych materiałów do rekonstrukcji zabudowy przestrzennej wzdłuż zwanego "Gaikiem", które spełniało w okresie wczesnego średniowiecza i średniowiecza funkcję zorganizowanego ośrodka kultowego.

BOGNY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Koło Archeologiczne
przy Liceum Ogólnokształcącym
im. Hugona Kołłątaja
w Kratoszynie

Badania prowadził mgr Dianizy Kosiniński. Finansował WKZ
w Kaliszu. Drugi sezon badań. Omentarzystyka wczesnośrednio-
wieczna.

Wykopaliska na omentarzystyce są elementem badań zespołu osadniczego z grodziskiem w Piaskach, gmina Zduny. Po badaniach sondazowych a pierwszym sezonie i odkryciu pochówków ciałopalnych datowanych na fazę D /wg.Hensla/ zaistniała konieczność uzyskania dalszych informacji o tym unikatowym w tej strefie kulturowej omentarzystyce.

Założono dwa wykopy przylegające od strony południowej do wykopu z poprzedniego sezonu - jeden o wymiarach 5 x 2,5 m, a drugi o wymiarach 2,5 x 1 m przy pozostawieniu świadka szerokości 0,5 m. Eksplorowano 10 cm warstwami mechanicznie. W wydmywnym piasku nie stwierdzono żadnych szarych wykopów.

Z warstw wydobyto fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej z fazy D, kultur neolitycznych, żużelki oraz nowożytnych naczyń. Te ostatnie należały do głębokości około 0,2 do 0,3 m od powierzchni. Ułamki naczyń starszych niżli wczesnośredniowieczne były drobne i szlachne. Na głębokości około 0,5 m odkryto większe skorupy wczesnośredniowieczne tworzące skupiska swęglonych bierwion oraz kilkanaście fragmentów spalonych kości. Występowały one we wszystkich warstwach nie tworząc wyraźnych skupisk.

Charakter skorup i znaczne fragmenty naczyń tworzące skupisko wskazują na odkrycie grobu /nr. 2/. Eksploracja wykopu większego nie została jeszcze zakończona. Uzyskane materiały po zakończeniu badań zostaną przekazane Muzeum Ziemi Kratoszyńskiej.

Badania będą kontynuowane.

SKINY MAŁE
woj. białostockie
Stanowisko I

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Barbara Maciukiewicz-Ozamecka.
Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań.
Omentarzystyka wczesnośredniowieczna, typu mesowieskiego z
grobniami w obudowach kamiennych /XII-XIII w./.

Stanowisko usytuowane jest na niewielkim wyniesieniu żwirowym, przylegającym od zachodu do łąk. Znajduje się w odległości około 1,5 km na północny zachód od wsi i około 100 m na południe od drogi Siemiatycze-Diechawiec. Teren omentarzystyka stanowi nieużytek, należący do Zbigniewa, Moczulskiego.

Przeprowadzono badania ratownicze na obszarze 2 arów, w wyniku czego odsłonięto 7 grobów z pochówkami pojedynczymi, w tym: 1 ciałopalny, 1 oszkieletowy palony i 5 szkieletowych.

Groby w obudowach kamiennych, o prostokątnych kształtach, mają układ rzędowy, zorientowany wzdłuż osi N-S. Pochówki występują pod brukiem /1-6 warstw bruku/, w większości wypadków w zagłębionych jamach, na głębokościach od 40 do 124 cm od dmi.

Szkielety we wszystkich grobach uytuowane były wzdłuż osi E-W z czaszką skierowaną na zachód, ręka ułożonymi wzdłuż tułowia.

We wszystkich grobach znajdowały się fragmenty ceramiki, w niektórych natomiast pochówki wyposażone były w ozdoby i przedmioty odrzelnego uytku. Są wśród nich: paciorek szklany z wtopioną złotą blaszką, srebrne zausznice z malinkami, srebrne wisiorzki zdobione granulacją, brązowe kabłączki osowate, srebrne kabłączki półtorazwojowe, kabłąk i żelazne okucia drewnianego wiaderka, przędlik z łupką wołyńskię, żelazny nożyk i inne.

Materiał archeologiczny z obiektów grobowych w Skiwach Małych, jest typowy dla omentarzyk w obudowach kamiennych na Podlesiu we wczesnym średniowieczu.

Badania będą kontynuowane.

SOKOLNIKI, gm. Kąty Wrocławskie
woj. wrocławskie

Wojewódzki Odrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kwańska, Maria Terlecka
oraz antropologdy: doc.dr hab. Brunon Miszkiewicz, dr Krzysztof
Borysiński. Finansował WDAK. Pierwszy sezon badań.
Omentarzyko szkieletowe /XI - XII w./.

Stanowisko położone jest na piaszczystym wyniesieniu niszczonym eksploatacją piasku, około 1300 m na południowy zachód od wsi Sokolniki i 1000 m na południe od wsi Piostowice.

Przebadano powierzchnię około 4 arów. Łącznie odkryto 19 jam grobowych w dużej odległości od siebie, tworzących nieregularne rzędy, w tym 15 grobów szkieletowych, 4 groby bez pochówek oraz 1 jamę po skupie.

Zarysy jam grobowych były widoczne na tle piasku oalcowego o kształcie owalnym lub czworobocznym z nachrąglonymi narożami. Wypełnisko stanowiła glina lub piasek zmieszany z małą ilością próchnicy i pojedynczymi węglami drzewnymi oraz skorupkami naczyń glinianych. Niektóre jamy grobowe /w 4 przypadkach/ wypełnione były gliną.

W kilku grobach /nr 3,11,12,16/ w stropie i wypełnisku jamy odkryto na wysokości stóp i bioder pojedyncze większe kamienie lub skupiska kamieni różnej wielkości.

Zmarli ułożeni byli na znak, na osi wschód - zachód, w pozycji wyprostowanej, w większości głową skierowaną na zachód, z kończynami górnymi ułożonymi wzdłuż ciała. W jednym przypadku /grób nr 9/ zmarły ułożony był na boku ze zgiętymi rękoma w stawach łokciowych i wyprostowanymi kończynami dolnymi. W grobie nr 15 stwierdzono silnie podkurzoną kończyną dolną lewą na skutek zmian chorobowych, również ułożenie stóp /grób nr 6/ wskazuje na silną deformację.

W dwóch grobach /nr 5 i 15/ pochówki były przyośnięte kamieniami, zaś w jednym przypadku /grób nr 18 - kobiety/ usta były zamknięte płaskowypukłym kamieniem.

Dotychczas odkryto 5 pochówek kobiecych, 8 męskich oraz 1 dziecięcy i 1 płci nieokreślonej.

Na inventarz grobowy składały się: kabłączki skroniowe z osowatym uszkiem wykonane z brązu i cyny, paciorek szklany dwuczłonowy, diuto, noże i krzesiwo żelazne, osetki kamienne, żelazne okucia wiader oraz srebrna moneta.

Chronologię omentarzyka określa się wstępnie na II - III wiek.

Zabytki oraz dokumentacja przechowywane są w WDAK we Wrocławiu.

STANKI, gm. Dobru
woj. konińskie
Stanowisko 1

patra okres lotedzki

STYANKOWICE, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 30

patra okres wpływów rzymskich